

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

El primer pressupost de la República és el símbol del nou esperit que puja i que és fet d'esforç i sacrifici, de sinceritat i honestat.

ANY I

Girona, 2 d'ABRIL DE 1932

NÚM. 9

Programes concrets

Vivim un moment polític extraordinàriament complicat. Ens el compliquen les circumstàncies i ens el compliquem nosaltres mateixos amb la nostra desorientació.

Vivim un moment polític que significa un canvi considerable en relació amb un ahir immediat, i a molts els costa de fer-se'n càrrec. Si revolució vol dir mutació, estem passant per un moment revolucionari.

Gràcies al moviment evolutiu de les lleis biològiques, hem arribat a aquest moment sense gaires trasbalsos i sense cap traumatisme seriós. Es senyal que la lògica de la vida presidia aquella evolució, i per tant, és senyal que res no podem per a evitar el desenvolupament natural i obstruir el camí seguit pels esdeveniments i la seva significació.

Oposar-hi dics que barrin el pas del corrent, és feina vana i pertorbadora, més encara, contraproduent. Vana perquè és natural, és lògic, és bo — ho diem sense dubtar — que s'implantini estructures noves, arrelin idees noves i aigüin tanques coses ominoses, tantes coses caduques, tantes coses nefastes. Les reserves que podríem formular no són fonamentals ni el mal originat no és irreparable.

Contraproduent perquè la realitat és aquesta i no altra. Per això ens admira que sectors repatanis i miops, no tinguin la sensibilitat i la lucidesa necessàries per a no agreujar la situació d'allò mateix que volen defensar i que estimen.

La realitat és així i ens obliga a establir una precisa: Si fins ara eren els grans principis ideològics — liberalisme, democràcia, justícia social, catalanisme — els que donaven el tò a la propaganda política i eren suficients per a unir els homes en sectors d'opinió, avui aquells grans lemes són massa imprecisos. Cal descendir a concretar el seu contingut amb precisió i claretat; cal aplicar-los al fet experimental dels problemes concrets.

Sou liberal? Cal que digueu què penseu i què aspireu com a tal; cal que exposeu fins on arriba el vostre liberalisme, vis-a-vis amb els problemes de llibertat de consciència, de relacions entre l'Estat i l'Església, de refús o acceptació del laïcisme d'Estat.

Sou amant de la justícia social? Heu de dir com juga el capital i el treball en l'ideari del vostre partit; si sou o no partidari de la propietat privada; si teniu solucions per les immediates reformes obreres i com veieu el problema de la terra.

Sou catalanista? Heu de dir si teniu Catalunya per la vostra Pàtria, perquè en això l'equívoc jugat fins ara, és vell i és risible, com és un truc innocent el parlar de la Península per a no anomenar Espanya. Heu de dir si estimeu que l'Estatut clou o no els drets i les aspiracions de Catalunya.

Es l'hora de parlar clar i català. El partit que no ho faci creiem que no serà escoltat ni arrossegat gran cosa al seu darrera. Ho exigeix la responsabilitat del moment. Ho exigeix la lleialtat que ens devem a nosaltres mateixos i al poble. Ho exigeix un sentit general poc a poc dominant, àvid de sobrietat verbal i de concreció de pensament, fins al punt que es senti de dalt a baix, el desig de saber bé a què atènyer-se sobre cada qüestió que es considera de vital interès.

Es clar que encara hi ha contingents enormes que són insensibles a tota cosa; és clar que n'hi ha molts que segueixen dormitant en braços de la més espantosa indiferència. No volem dir que sigui un estat d'esperit general. N'hi ha prou que sigui una tendència, indicadora d'un camí i saludable a la col·lectivitat, per a atendre els seus afanys i fomentar la seva creixença.

El fenomen de persistir serà convertit en norma d'obrar, i estem segurs que persistirà, perquè és lògic i és biològic que així sigui.

Cal posar-s'hi "a la page"; això és acatar i servir l'oportunitat, que és en política el mig camí de l'èxit. Per la nostra part, modestament, farem el possible en tal sentit.

J. DE CAMPS I ARBOIX

La festa del catorze

Tots els republicans, sense diferències de partit s'han de ben disposar i preparar-se a festejar la data del 14 d'abril que s'apropa. Es l'hora de fer quelcom digne, tal com patrocina el fi ingeni del nostre K. la setmana passada.

El primer aniversari de la instauració de la República ha d'ésser commemorat d'una manera escaient.

No pas amb pomposes explosions d'un sentimentalisme verbal, sinó amb un sentit de densitat, expressió de que sentim gravitar el pes d'una responsabilitat que afecta directament tots els bons republicans, tots els que contribuïrem a mida del nostre particular esforç a prestigiar i possibilitar el canvi de règim.

Un any de República pot i deu haver garbellat a través de fina malla el nostre col·lectiu com a republicans. Pensem que s'ha governat en republicà i que a mesura que el temps passa i que la situació es normalitza hem de donar un major to a l'obra de govern que la República ha menat en conjunt a felicitat.

En aquesta ocasió, cal que tots pensem que si els republicans legítims i autèntics tenen dret a governar la República, ha d'ésser a condició de que ho facin el millor possible i governant no pas per un partit o per una idea exclusivista, sinó pel país i per tots els ciutadans, preocupant-se d'atraure i no de repèllir, preocupant-se de reduir el nombre dels adversaris o recelosos, per a consolidar aquella República de tots i per a tots. Aquesta és l'obra màxima de tots els republicans.

Per tal de preparar la festa aniversari de la proclamació de la República, ahir nit es reuniren en el despatx del senyor Governador civil, l'Alcalde i els presidents d'entitats republicanes esboçant el programa dels actes a celebrar.

En principi s'acordà organitzar una revista o parada militar; una recepció a l'Ajuntament; una manifestació popular des de la casa de ciutat a la columna de la Llibertat de la Plaça de l'Hospital, que finalitzarà en dos discursos dels senyors Santaló i Ametlla; un festival esportiu al camp de Vista Alegre i ballades populars.

En alguns de dits actes hi pendrà part alguna massa coral.

Es proposà que aquesta commemoració assolís un gran relleu.

Oportunament es publicarà el programa detallat en honor del règim que feliçment s'ha instaurat a Espanya.

CATALUNYA ESPERA

Azaña ha promès que l'Estatut seria discutit immediatament. Fiats en la noble paraula del president del Govern, podem esperar amb confiança que a mitjans d'abril, començarà la discussió del codi que expressa la voluntat de la nostra terra.

La llarga, prudent i mesurada espera de Catalunya, es converteix des d'ara en una frisança, que té molt de neguit i d'esgarrifança. Hem arribat al moment culminant i al lloc crucial on es juga la sort del nostre poble.

Cal que ens disposem a ésser solament intel·ligents i apassionats espectadors de la batalla cívica? No, certament; cal que tots els catalans ens disposem a ésser un xic actors en la contesa. Un xic actors encara que sense paper directe, encara que sense intervenció activa en el joc que es produeixi. Espiritualment i democràticament, tots els que hem votat l'Estatut som una part, feta carn i voluntat, del propi Estatut; i la seva sort ens afecta perquè en l'Estatut hi tenim una participació ben immediata.

Què passarà? Estigueu segurs, que passarà allò que la lògica ens faci mereixedors que sigui. Ni més ni menys. El dret és clar; la voluntat del poble català és clara; obtenir el dret, obtenir el reconeixement de la voluntat manifestada és cosa de saber defensar el dret i la voluntat.

No se'ns amaguen dificultats i perills; no se'ns esvaeixen les temences. Per culpa dels altres i per les nostres pròpies culpes.

Malgrat tot, Catalunya espera i esperança.

BONA ORIENTACIÓ

El seguit d'acords de la Comissaria a Girona del Govern de la Generalitat, que tendeixen a reformar el sentit de l'obra que es realitza en els centres benèfics, és una bona orientació.

La beneficència pública, fins ara entre nosaltres, era basada sobre la caritat, més o menys cristiana. Això feia que es dongués a l'obra un aspecte misericordiós, que deprimia el menesterós i rebaixava l'altruisme de l'acció col·lectiva. Els acollits als referits centres, afegien a la dolor del seu desvaliment físic, la pena moral d'una sensació de què eren favorecuts no pas per un deure social que els atribuïa un dret recíproc, sinó per una condescendència generosa que els feia un favor.

Era una beneficència un xic esquivada, que mantenia un deix resclosit en la seva obra, fins el punt que no havia pogut esborrar aquella mena d'estigma que imprimia caràcter en els asilats de la Casa de Misericòrdia. El nom mateix de la institució ja ho diu abastament.

Convertir aquest sentit en el deure social, per raó de justícia, és més fecund, més generós i sobretot més humà. N'haurem de parlar amb detall, un altre dia.

Ara no ens cal sinó aplaudir aquesta tendència, iniciada en el canvi de nom dels establiments benèfics i en el propòsit de transformar el règim d'ensenyament i el d'educació professional en l'antic Hospici.

Obra d'alta envergadura, que mereixerà l'agraïment de tots, si, com

Com havem liquidat el pressupost

Interior	Superàvit	45.768'32 pessetes
Zona de la Mercè	"	35.521'38 pessetes
Zona de Figuerola	"	14.494'87 pessetes

El dia 14 d'abril del 31 vàrem prendre possessió de l'Ajuntament, per manament del poble, i la majoria catalanista republicana estrava en aquella casa amb la responsabilitat del govern de la ciutat que de fet i per dret tenia. Anàvem a regir la ciutat de Girona i ens trobàrem que el pressupost del 31 no era aprovat i que no hi havia altre remei que fer rutilar el de l'any 30. Quin pressupost el de l'any 1930, plè de falsedats, i que nosaltres, vulgues no vulgues, havíem de regir. I la primera cosa que fèrem fou estudiar el desenrotllament d'aquell pressupost durant els tres primers mesos de 131 veiérem que anàvem de dret i sense remissió a un dèficit de més de vint mil duros. Davant una perspectiva tan poc falaguera el que creguèrem més factible fou l'anar a restringir en el possible les despeses i, naturalment, activar d'una manera recta i eficaç el cobrament de tots aquells impostos que encara que fossin impopulars, eren l'únic mitjà que teníem per a augmentar els ingressos. I ens posàrem a organitzar tots els cobraments pendents entre els quals en dormien dels anys 1929 i 1930.

Aquesta ha estat la nostra tasca preferent: depuració en les despeses i intensificació d'ingressos. Resultat possible: superàvit.

Perquè es vegi els temors fundats d'un dèficit considerable, una volta estudiat el desenrotllament del pressupost durant els tres primers mesos de 1931, vaig a esmentar els conceptes que han tingut baixa: lloguer audiència, 2.000; teatre Municipal, 6.500; lleigats i donatius, 9.100; edificis sense aceres, 4.000; façanes en mal estat, 10.000; edificación, 5.500; repès, 5.000; escorxador, 32.200; obertura subsòl 8.500; valles, 1.000; rodatge, 3.800; cèdules, 1.100; 32 % s/. contribució, 7.500; 20 % s/. producte contribució Tresor, 17.000; consums cars, 12.500; solars no edificats, 5.200; plus vàlua, 6.200; inquilinat, 7.900. Si a aquestes quantitats hi afegim les 35.000 d'interessos de l'emprèstit que l'acord de l'Ajuntament Coll va traspasar a l'extraordinari per refer-se de la pèrdua experimentada per la baixa en la cotització dels títols Amortitzable 1927, donen un total de 148.500 pessetes. Amb quin ànim anàvem a escometre l'administrar la ciutat i amb quina por d'un fracàs segur! D'aquí que amb tenacitat i fins a voltes fent-nos pesats hàgim anat amb valentia a cobrar tot el cobrable i d'aquí que les baixes en la recaptació no hagin estat tan considerables com nosaltres temíem.

Les altes obtingudes han estat: venda sobrants via pública, 1.600; ingressos no previstos, 9.600; contribucions especials, 10.700; desinfeccions, 1.000; clavegueres, 1.800; ocupació subsòl, 1.900; taules café, 1.100; llocs venda ambulants, 2.800; lletrats, armaris, etc., 3.700; utilitats, 4.600; patent nacional, 23.100; volateria, 4.400; companyies anònimes, 21.100. Total 87.400 pessetes.

Es veu aquí clarament com hem intensificat el cobrament d'arbitris petits i trobem a més a més uns augmentos que han estat la pedra salvadora del pressupost: les patents d'autos, les companyies anònimes i les contri-

bucions especials, les úniques tres coses amb les quals, oh paradoxa! els que confeccionaren el pressupost 1930, no comptaven.

Així és que, sortejant el temporal amatents a desplegar veles seguint l'escomesa dels elements, hem arribat a port i hi hem arribat, ho dic convençut, amb satisfacció. Estem joiolosos del resultat obtingut l'any 1931, que vaig a donar íntegrament:

	Pessetes
Ingressos corresponents a 1931	1.326.159'48
Despeses corresponents a 1931	1.372.134'47
Dèficit	45.974'99
Ingressos i resultes fins a 1932	1.730.632'94
Despeses i resultes fins a 1932	1.684.864'62
Superàvit	45.768'32

Abans d'acabar, vagin unes poques ratlles per aclarir i vulgaritzar el contingut de "resultes":

"Resultes" són les quantitats que es deuen d'anys anteriors i "Resultes" són així mateix les quantitats que s'acrediten. I naturalment va a resultes tots els cobraments i pagaments que corresponen a anys anteriors. Per això com que durant aquest any s'han cobrat moltes mils pessetes de societats anònimes corresponents a 1928, 1929 i 1930, aquestes quantitats han anat a resultes: i d'aquí que el verdader balanç de l'Ajuntament és el que hi va comprès "Resultes" i aquest l'estat autèntic del crèdit de la ciutat.

Els pressupostos d'eixamplis de Figuerola i Mercè resulten amb superàvit de 14.494'87 i 35.521'38 pessetes.

Avui he parlat dels ingressos; un altre dia, si a Déu plau, parlaré de les despeses.

F. RIBAS CREUHER
(De la Comissió d'Hisenda)

El Centenari de Goethe a Girona

Conferència del Dr. Vossler

Dilluns vinent, dia 4, l'illustre hispanista doctor Karl Vossler, professor de filologia a la Universitat de Múnic, donarà una conferència sobre la vida i l'obra de Goethe.

Aquest acte ha estat organitzat pel Comitè del Centenari de Goethe a Girona i tindrà lloc en el saló de sessions de l'Ajuntament, a les deu de la nit.

Acompanyaran el doctor Karl Vossler altres distingides personalitats.

NO ÉS QÜESTIÓ DE BON GOVERN NI D'ADMINISTRACIÓ; NO ÉS QÜESTIÓ DE LIBERTAT NI D'IGUALTAT; NO ÉS QÜESTIÓ DE PROGRÉS NI DE TRADICIÓ; ÉS QÜESTIÓ DE PÀTRIA.

(Prat de la Riba)

Enquestes de VIBRACIÓ

¿Quina influència creieu exercirà el vot de la dona catalana en els resultats electorals?

¿A Girona i a les seves comarques, en especial, en quines directrius creieu es manifestarà?

¿Sou partidari de la representació proporcional?

Publiquem les següents respostes a l'enquesta:

I

Els règims d'opressió han mantingut orfe d'educació ciutadana a la dona. Malgrat tot, la República, responant a un imperatiu d'humanitat, li ha atorgat plenament la condició de ciutadana. I no creiem que se'n ressentí el règim ni cap dels seus postulats capdals. Tenim una fe absoluta en que la intuïció de la dona i la seva finor espiritual faran que sigui un ferm puntal de les institucions republicanes.

II

A Girona i les seves comarques, més que en altres llocs, la dona serà l'element més ponderat en l'empenta per fer avançar la vida pública pels camins de major llibertat i justícia.

III

Som partidaris del sistema de representació proporcional en les eleccions per facilitar l'accés de totes les minories d'alguna importància a les Corporacions; però estimem que en ocasions "el millor és enemic del bo". Idees, persones i coses, són sempre mediatitzades per circumstàncies.

M. SANTALÓ
Diputat a Corts

I

La dona catalana s'ha trobat amb la plenitud dels seus drets polítics sense haver-ho demanat. Al contrari, és un fet que les dones d'aquí s'han desentès de tot el que afecta a la vida política; la majoria d'elles no llegeixen diaris. Aital circumstància no tindrà pas la transcendència que sembla, puix si d'una banda és veritat que els nostres obrers masculins en llegeixen diaris i assisteixen a clubs i a mitings, no és menys cert que llur cultura és molt defectuosa, molt imperfecta, i en tot moment estan a punt de deixar-se suggestionar per la prosa buida i l'oratoria mitinesca sense contingut positiu. Les dones tenen encara a llur favor un instint molt desenrotllat per a apreciar en cada moment les realitats vives i a acomodar-se als imperatius que elles exigeixen.

Es un fet innegable que la dona catalana esguardada així en general, té molt arrêlat el sentiment religiós, i en aquest ordre està més intensament formada que l'home. Cal doncs no més considerar l'agitació religiosa que s'ha mogut d'ençà del 14 d'abril a tots els indrets d'Espanya, tant des del Poder com des del carrer per a deduir que una molt explicable reacció portarà un gran contingut de sufragis femenins cap a aquells sectors que ofereixen plena garantia d'una rectificació ben accentuada en els camins de la demagogia inútil i dissolvent. Si d'això en patiran o no els partits que propugnen la llibertat, fa de mal dir, puix a hores d'ara hom s'arriba a preguntar on s'ha eixoplugat aquesta llibertat despullada de condicionaments subjectius i per tant arbitraris que la mutilen.

II

Com que les observacions anteriors ja han estat fetes davant la realitat de la dona de les nostres comarques, creiem que aquesta pregunta resta ja contestada amb el que diem més amunt.

III

Tenim el sistema de representació proporcional pel més perfecte en teoria, i no considerem pas que la nostra manca de preparació ciutadana sigui una raó per a ajornar-ne la seva aplicació. Precisament el sistema pot ésser un instrument d'educació política excellent.

Ara que no cal fer-se massa il·lusions sobre els seus resultats pràctics immediats, més que més si els que l'han de plasmar en una llei ja li volguessin donar certes modalitats amb vistès als profits del propi partit. I encara que no sigui així, cal tenir present que vivim en un país en que la política electoral sempre ha estat molt tèrbola; i que les violències istil feixista, d'aquest feixisme matusser que s'ha encomanat una mica a tothom, són capaces de neutralitzar les virtuts de les millors teories electorals. I al nostre país les lleis electorals per ara no han passat gaire de teories.

C. DE BOLÓS
Bibliotecari del Seminari

Ciudadans! Ciudadanes!

Es reparteixen a domicili els butlletins per a la formació, amb referència al dia 1 de març, del

Cens electoral

Tenen obligació ineludible d'inscriure's els homes i les dones majors de 18 anys.

Es el compliment del deure primari de ciutadania i el medi per a poder exercir el dret de sufragi.

Per Catalunya, per la Llibertat,
per la República.

esperem, els homes de la Comissaria a Girona, li donen solució adequada i intel·ligent.

POLÍTICA ECONÒMICA

Es curiós que els rebentistes de dreta, preocupats pels problemes financers més que pels altres, combatin la República en el que es refereix a la política econòmica, quan els rebentistes d'ara ocuparen lloc de govern en diferents situacions monàrquiques i no excel·liren pas en llur tasca d'alt governament.

Contra totes les escomeses, hi ha un fet que cal remarcar, que s'ha donat per primera vegada a Espanya. És el fet de que els governs que ha tingut la República s'han preocupat d'articular una política econòmica i han estructurat les beses primordials de la mateixa.

Decididament la República s'ha proposat el problema agrari com a problema de primer pla, no solament anant a reformar-lo en el seu aspecte social, sinó en l'econòmic, per mitjà d'una política hidràulica, que quan la proposà Gasset, merescué les ironies de les nostres sumitats tècniques; per mitjà, demés, d'una orientació en el conreu de les terres, iniciant la substitució del conreu del blat, poc adient i remunerador, per altres més productius, com el del cotó.

En el règim d'autoritzacions per importació de cereals i exportacions de productes, he vist per primera vegada que dos ministres del ram, han mantingut un mateix criteri, com si un pensament rector fix i conscient, regís amb una unitat perseverant la política ministerial.

Tot això, als "tècnics" rebentistes, els hi podrà semblar cosa de poca monta, però a tots els homes de bon sentit els hi sembla el fonament d'una política assenyada i esperançadora.

ENSENYANT L'ORELLA

Els homes que porten en les comarques de Girona la campanya agrària, no treballen pas gratuïtament. No ens referim a un lucre metàl·lic, perquè no ens consta el percebeixin i no ens plau parlar per referències.

Ens referim a un profit polític que és una finalitat, qui sap si l'única, dels propagandistes que a Girona s'inspiren en la política d'agitació, de la que és cap visible a Catalunya el senyor Lluís Companys.

Consti, de passada, que els homes d'"Acció Social Agrària" de les nostres comarques, no tenen res a veure amb els centres republicans adherits a l'Esquerra, de la que és prohom notori el dit senyor Companys.

Si ens restés dubte de que la campanya menada enclou finalitats polítiques, l'esvaïrien els retalls següents que transcrivim en la seva mateixa construcció gramatical i ortogràfica, del número 5 de "El Camp", publicació banyolina, orgue de la dita "Acció Social Agrària":

"Segons les impressions, diu, d'aquesta Assemblea de preparació — es refereix a la celebrada a Banyoles el 19 o 20 de març — hom confia que en l'Assemblea general seran més de vint mil els pàgesos adherits, la qual cosa representarà una força política i social tant resistent per fer variar el curs de la política provincial".

I aquest altre:

"Companys!: Si assolim l'unió de tots els pàgesos de la "provincia", la representació al govern de la mateixa, recaurà a les mans nostres perquè som els més".

No calen majors precissions.

EL FACTOR POPULAR

Cal no descuidar-lo mai, i els qui menys l'han de descuidar són els governants i els polítics. Sense aquest factor o sense la seva col·laboració, hi ha coses que esdevenen contraproduents i altres que cauen en el fracàs.

Després de les manifestacions externes populars en la passada setmana Santa, àdhuc els laicistes han d'in-

Feminisme

Publicada la Constitució de la República, el moviment feminista s'ha revifat intensament i se'ns presenta en la política com una qüestió d'enorme transcendència que pot assenyalar nous viarans a la vida pública, provocant una expectació que és solament resultat d'enquadrar-se avui el moviment sota un aspecte de realitats pràctiques lluny d'idealismes i de utopies.

Davant el fet de la intervenció activa de la dona en la nova democràcia tothom es veu amb ànims de profetitzar sobre l'esdevenidor de la República. En mig dels nombrosos comentaris brollen totes les solucions possibles al problema que tenim plantejat.

Pels uns el vot de la dona influirà decidivament en encarrilar l'obra governamental vers una orientació assenyalamment dretista; pels altres la dona conduirà cap a solucions francament esquerranes; molts d'altres no creuen que sigui una força que actuï almenys en les properes eleccions amb la intensitat que es creu i que en tot cas no influirà en decantar la balança ni a un costat ni a l'altre.

Però deixem-nos de comentaris fills de la nostra imaginació suggestionada per unes fantasies atractives i simpàtiques. El fet realment cert és que el moviment feminista ha iniciat al costat dels homes el llarg peregrinatge pel camí, no molt planer per cert, de la política.

En els darrers anys s'han organitzat bon nombre d'entitats femenines que han activat d'una manera palesa el desenvolupament de la cultura, col·laborant en l'obra de les reivindicacions amb el major entusiasme i demostrant el desig fervent de participar en la vida intel·lectual de la que per tant temps havien estat allunyades.

Totes o bona part de les entitats femenines, deixant de banda la lloable preocupació del conreu de la cultura i dels esports, iniciaven una lluita per a la conquesta dels seus drets, sota un programa exclusivament polític, encapçalat amb un principi dogmàtic: El dret de les dones a intervenir directament en la governació del país.

La bandera es desplega i oneja a l'escalf de les noves idees importades de països que s'han tingut sempre com a capdavanters de la política. Cal constatar, però, que darrera d'aquesta bandera no segueixen turbes sedejants d'una revolució, ni grans masses que somniïn en una nova època en la qual homes i dones solidaritzats emprenguin la reconstrucció del món anihilat i desfet sota el pes d'una forta crisi econòmica. El moviment feminista viu, contràriament, en els reduïts nuclis de la intel·lectualitat, sense poder, les propagandistes, crear en la massa popular un sentiment que simpatitzi almenys, si no col·labora, amb les reivindicacions de la dona.

Políticament, doncs, totes les reivindicacions feministes han estat introduïdes mercès a l'activitat de petits grups que han segellat les noves lleis de la República amb la seva característica idiosincràcia. I en aquest aspecte no han pogut les feministes

quedar ressentides de la República. Les il·lusions dels apòstols del moviment s'han convertit ja en preceptes constitucionals: El sexe no podrà ésser fonament de privilegi jurídic; els mateixos drets electorals tindran els ciutadans d'un i altre sexe; són admissibles als empleus i càrrecs públics segons el seu mèrit i capacitat, tots els espanyols sense distinció de sexe. Són principis, agafats al vol, en què es recolza la República.

Però hi ha un altre aspecte, un altre ordre de reivindicacions, i val a dir que ben poc se n'han preocupat les feministes: Les reivindicacions de dret privat.

Si contemplem l'evolució del moviment feminista no podem deixar de deduir-ne una conseqüència que ens impressiona i àdhuc ens repugna de recordar. Sembla que l'única preocupació de la feminista hagi estat respirar les fumeroles del triomf i engalanar-se públicament amb les gales de càrrecs polítics. En lloc d'ésser un moviment marcadament regional i sentimental ens apareix com un moviment d'orgull, venjatiu i envejós.

Ens trobem ara davant una paradoxa infantil. La dona té la completa capacitat política i en canvi la seva tradicional incapacitat en el dret privat.

La dona pot ésser electora, diputada a Corts, regidora d'Ajuntaments, però continua estant incapacitada per formar part d'un consell de família i per ésser testimoni en un testament, col·locant-la en aquest últim aspecte d'incapacitat entre els dementes, els falsificadors, els sords-muts.

La dona ha aconseguit la igualtat política, però en les relacions privades necessita constantment, moltes vegades per un criteri certament avui incompreensible, la llicència marital o la judicial.

Quantes feministes catalanes han lluitat amb afany per arribar a posseir els drets que els reconeix la Constitució de la República! Cap d'elles, però, no s'ha preocupat quan aplicant-se, contra ús i contra llei, preceptes totalment contraris al dret genuïnament català, se li restringia una capacitat d'ella que gaudia tradicionalment en la nostra terra.

En general el moviment feminista s'ha caracteritzat per entendre que les reivindicacions de dret privat eren conseqüència de les polítiques, quan l'evolució de dret privat devia precedir necessàriament la revolució de dret públic.

La tasca, doncs, està tot just començada. Falta un obra fecunda del legislador que salvi la incompatibilitat moral que per avui existeix entre la incapacitat en les relacions d'ordre privat i capacitat completa en la política. És precis també que els apòstols del moviment feminista es preocupin ja d'aquest aspecte, procurant, però, no incórrer en idealismes funestos ni en demagògies anarquitzants que podrien trastornar profundament la vida del poble i que ben fàcilment afeblirien la República.

LLUÍS G. FRANQUESA.

Escriuen de Serinyà

Festa d'Homenatge a la Vellesa

El dilluns de Pasqua es va celebrar en aquest poble, amb la solemnitat i entusiasme acostumats, la XVI festa d'Homenatge a la Vellesa, que fou presidida per la Junta del Patronat local i Director i empleats de la Caixa de Pensions de Banyoles.

Varen recitar poesies els nens Josep Juncà, Pere Coronas i Pere Bosch, i pronuncià un eloqüent discurs enaltint la festa el Mestre nacional senyor Francesc Vidal.

Després de proclamar els noms de la jove model premiada i d'entregar al vell premiat la llibreta de pensió vitalícia concedida per la Caixa Central de Barcelona, es repartiren algunes peces de roba i tabac als vellets homenajats, que foren després obsequiats amb un esplèndid àpat.

Finalitzà tan simpàtica festa, donant un dolç a cada un dels nens i

nens del poble i representant-se, en la Sala Juncà, plena de gom a gom per la companyia d'aficionats de la "Secció Recreativa Serinyanenca" que dirigeix el senyor Francesc Vidal, l'emocionant drama en tres actes d'En Gomis i Sentis, titolat "Rodamon".

Tots els actes varen ésser presentats per una gran gernació del poble i forasters.

Felicitem molt efusivament als principals organitzadors i mantenedors de tan exemplar i educativa festa, i especialment al Juge municipal senyor Pere Clavaguera, al caporal del Somment senyor Joan Solanas i al Mestre nacional senyor Francesc Vidal.

Corresponsal

Llegiu i propagueu VIBRACIÓ

La setmana

DE LES PROCESSIONS NO CELEBRADES.

Si les Confraries que altres anys havien organitzat processons han restat mudes a la crida que aparegué a les planes de **VIBRACIÓ** ara fa tres setmanes, una firma que per a nosaltres representa molt més dins del camp catòlic que una munió de vestes vermelles, una firma que s'aurià amb una estela d'austeritat i de puresa, ha respòs amb la sinceritat que el caracteritza i amb el tò que escau a la personalitat i a les pàgines del "Diari".

R. de Bellvespre, amb el llenguatge hàbil i precís que periòdicament ens ofereix des de les pàgines del col·lega, reconeix sens vacil·lació que el microbi polític ha invadit les confraries; expressa clarament: "Afanyem-nos a dir que no ens tenen pas de la seva banda tots aquells que per finalitats exclusivament polítiques han volgut utilitzar l'abstenció de les confraries o Congregacions com una arma de lluita contra els que ara manen"... ¡Ah! reconeix R. de Bellvespre que entre les confraries hi ha microbis polítics. Quan l'església reconeixerà que l'envolten microbis perniciosos?

Les raons que R. de Bellvespre adueix en pro de la suspensió de les processons, són de règimen intern de les confraries; la manca de serietat, la irreverència, i molts altres aspectes de les referides manifestacions religioses: eren fruit únicament de la ineptitud i la poca serietat d'alguns dirigents de confraries. Ho demostra clarament el fet de que assistint sempre un mateix contingent a les dues processons nocturnes que es celebren, sempre una, pel seu ordre i per la seva organització, era més seriosa que l'altra. I nosaltres ens guardarem pla bé de ficar-nos dins el règim interior de les confraries!

Els republicans que no restem indiferents a les manifestacions religioses celebrarem que el redreçament que ens promet R. de Bellvespre es porti a terme. I encara restarem més satisfets si la "sombra" de la República ha acomplert un altre bé vers les organitzacions de l'església: la de depurar unes costums que s'havien deparat dins el confusionisme del règim desaparegut i quan les confraries anteposaven al nom religiós el calificatiu de Real.

***

Per no deixar incontestada una acusació de R. de Bellvespre, direm que creiem necessari formular una objecció respecte el que diu de la suspensió de la processó civico-religiosa del 5 de novembre.

Dins el camp del liberalisme, que és el nostre cercle de moviment, és una llei axiomàtica la de que les Corporacions oficials no prenguin part en cap acte religiós com a tal corporació, go és, com a representació d'un poble que evidentment és heterogeni en matèries confessionals. I altre tant podríem dir de la representació militar.

No molestaria a R. de Bellvespre que una Corporació oficial assistís a una manifestació d'altre tendència religiosa? Com, que indubtablement la contesta seria afirmativa, calculi l'admirat periodista que pensaria un comunitat jueu, protestant, etc... si el seu govern municipal i el seu exercit cooperaven a una festa catòlica.

A més a més, el poble ha elegit els seus representants a l'Ajuntament perquè l'administrati i no perquè el representi dins l'ambient religiós. En aquest aspecte el poble no necessita representants, perquè l'aproximació a Déu deu fer-se per via directe.

No volem pas creure que R. de Bellvespre aspiri a retornar a aquells temps de màxima unió de l'església amb el govern, les conseqüències de la qual eren per exemple, la celebració d'aquella missa de gràcies dins l'"Assemblea Nacional" per la llum que havia il·luminat al govern Primo de Rivera, d'actuació tant repudiada per tots nosaltres, actes que sublevaven les consciències catòliques i que interpretàvem com una ironia de mal gènere vers la perfecció del què coneix l'infinit.

R.

Ajuntament

CARNET D'UN ESPECTADOR

Baix la presidència de Miquel de Palol, alcalde accidental i amb assistència dels regidors senyors Dalmau, Vidal, Busquets Ventura, Pascual, Escatllar, Rahola, Ribas, Colomer, Vilar-dell, Cerezo, Busquets Norat, Tomàs i Bonmati, va celebrarse sessió de segona convocatòria.

S'aprovà l'acta anterior i es llegí la correspondència i despatx oficial, destacant-se una comunicació demanant el Teatre Municipal per a un banquet que es donarà al senyor Lerroux, en la seva anunciada visita a Girona.

Es donà compte d'un dictamen d'Hisenda atorgant dues mensualitats de gràcia a la vídua de Ramon Feliu i altre denegant petició similar dels fills de Llorenç Padrosa; altre denegant rebaixa impostos al Centre Radical Autonomista; altre per a que s'adquireixi un diccionari Fabra per a la secretaria i altre declarant vacants dos llocs de les peixeteries per incompliment de contracte, amb la consegüent incautació del dipòsit.

S'aprovà un dictamen de Foment, en contesta a la Associació d'Arquitectes de Barcelona, fent-los saber que els desitjos d'aquella entitat els tenia aprovats ja l'Ajuntament de molt temps enllà; s'aprovà així mateix un dictamen sobre pagament de quota de la Divisió Hidràulica del Pirineu Oriental, i es concediren diversos permisos d'obres.

De governació foren aprovats un conveni amb el concessionari de pompes fúnebres sobre conducció en cotxe dels cadàvers accidentats en la via pública; altre sobre adquisició de quatre pistoles per a la guàrdia municipal, que s'aprovà després d'una petita discussió entre els senyors Tomàs, Vidal, Bonmati, Busquets Norat i Presidència, i proposició de la mateixa Comissió sobre llista de famílies necessitades per a acullir-se a l'assistència medicofarmacèutica gratuïta.

Es llegí una proposició del senyor Pascual per a organització i vulgarització de la vacuna antituberculosa del Dr. Calmette, complement de la seva moció de la sessió última. S'acordà de conformitat.

I després d'alguns precís i preguntes sense interès, s'aixecà la sessió.

FRIC

La consolidació de Sant Pere de Roda

Sota la direcció del senyor Geroni Martorell i l'auxili de l'Estat i la Comissaria de Girona, s'han realitzat les obres de consolidació del monestir de Sant Pere de Roda.

Actualment les obres estan força avançades i són dirigides per l'arquitecte senyor Geroni Martorell. Fa goig de veure com les coses tornen al seu lloc. Els claustres han quedat del tot netejats.

Les escales tornen a aparèixer arreu, i una gran bastida és alçada al voltant del campanar per tal de consolidar-lo. Així mateix s'ha procedit a la construcció de les teulades, car aquestes havien quedat del tot inexistent. Allí on l'atenció és fixada actualment és en l'església. Les bastides fan creure que la mà amorosa que dirigeix les obres farà que la consolidació sigui una realitat apta, a més, per una restauració el dia de demà.

Són molts els visitants, i a dir veritat, val ben bé la pena, car el Monestir és impressionant per la seva grandiositat i per la seva situació magnífica, a mitja muntanya, i dominant la mar des de Port-Vendres a Roses.

MAI EL MÉS FORT NO SERÀ PROU FORT PER A PERPETUAR SE AMO, SINÓ TRANSFORMA LA SEVA FORÇA EN DRET I L'OBEDIÈNCIA EN DEURE.

(Rousseau)

clinar-se davant la persistència de certes valors morals que la tradició ha arrelat endins del nostre poble. Això vol dir que hi ha desviacions antiliberals que no reïxiran, en tant quan són desviacions immoderades; això vol dir que s'imposa una política tant civil com vulguin, però comprensiva i respectuosa.

Un altre advertiment ens el dona un detall tan minso com ho són un seguit d'acords municipals de canvi de nom de carrers. L'Ajuntament de Girona, mereix elogi, per la parquetat tinguda en aquest respecte.

No podem dir altre tant del de Barcelona, mirall en el que es contemplen molts municipis catalans amb un instint d'imitació massa irreflexiu. Fem però una excepció de l'acord de l'Ajuntament de la capital catalana, de donar el nom de Fivaller, l'exemplar patriu, al carrer de "Fernando", evocador del monarca nefast i informal.

L'encert en aquest cas, radica en atraure's el factor popular com element col·laborador de la reforma. Es l'encert d'una acció lúcida de govern que dissortadament, no té gaires precedents en l'actual govern del municipi barceloní.

LES FINANCES DE L'ESTATUT

Són coneguts del públic els informes A i B de la comissió mixta de tècnics assessors de la comissió parlamentària que ha de dictaminar sobre l'Estatut de Catalunya.

Objectivament, i sense deixar-nos emportar d'una natural parcialitat, creiem més complert i encertat, l'informe redactat pels tècnics catalans senyors Coromines, Campalans i Virgili.

Sempre hem cregut que l'eix de la qüestió estatutària rau en el seu aspecte econòmic, cosa que no vol dir que negligim els altres aspectes, sobretot el de l'idioma.

Volem dir no més, que la viabilitat de l'Estatut es concentra en la solució que es doni a la qüestió econòmica que regula la seva estructura. La resta no vindrà per afegidura, però si que és possible trobar fórmules que agermanin posicions i siguin fórmules decoroses per Catalunya i per l'Estat a la vegada.

Per la resta n'hi ha prou en actuar sota les normes del bon sentit clàssicament català i deixar que el temps faci la seva obra acostumada en reformes i millores.

No oblidem a Prat de la Riba i inspirem-nos en el seu magne mestratge. En canvi acceptar una Generalitat deficientment recolzada en l'aspecte econòmic, és caure en el parany que caigué la Mancomunitat, en tants conceptes benemèrita.

Una política de realitat, mare de totes les polítiques beneficenses, ens ha de portar a l'intransigència en poques qüestions, però que s'ho valguin. Aleshores l'intransigència és l'única tàctica assenyada.

NOVA SOLIDARITAT

Si a l'entorn d'una llei vexatòria per Catalunya com la llei de Jurisdiccions, es provocà un alçament de solidaritat entre els catalans, a l'entorn de l'aprovació de l'Estatut per les Corts, s'ha de formar una nova solidaritat com la que magníficament presidí el plebiscit del mes d'agost darrer.

Es l'hora de la treva a dintre Catalunya; l'hora en què tots els partits catalanistes s'han d'imposar com a finalitat primera el recolzar els nuclis de govern i el prestigi de la Generalitat. Si les coses no són com voldríem que fossin, s'imposa un patriòtic silenci; si els homes no actuen com voldríem que actuessin, s'imposa deixar la crítica acerba per a després d'aprovar l'Estatut.

El poble ha d'estar en la mateixa actitud de la representació catalana al Parlament: unit, com estan units els diputats catalans sense distinció de matèges. Un sol cos, un sol esperit,

Noticiari

Dissabte passat, vegé llum primera en aquesta ciutat el setmanari "El Radical", orgue dels nuclis que en les comarques gironines segueixen les inspiracions del senyor Lerroux.

Corresponem atentament a la salutació que ens dedica.

La "S. A. Fomento de Obras y Construcciones", ha sol·licitat la construcció d'un polvorí superficial al paratge "Creu d'En Bruch" finca "La Pineda", de Blanes.

Per a facilitar la visita dels turistes a les fonts de Moixina, La Deu i Sant Roc, d'Olot, aquell Ajuntament ha construït una carretera de circumvalació que reuneix immillorables condicions.

Per la investigació portada a cap pel senyor Governador en els Jutjats de primera instància de la província, relativa al nombre de peticions de revisió de contractes d'arrendament presentades en cada un, resulta que en el partit d'Olot és el que ha rebut major nombre, elevant-se a unes set-centes. Cal descomtar-ne algunes, que per haver arribat a un acord propietaris i arrendataris han estat retirades.

La Duana de Blanes anuncia un concurs per a arrendar per compte de l'Estat un local per a instal·lar-hi les oficines i magatzems d'aquell servei.

A Palamós, en els terrenys que han estat destinats per a parc municipal, s'estan portant a cap els treballs de plantació d'arbres de diferents classes.

L'Alcaldia de Sils anuncia la subhasta d'obres de construcció de dos pavellons per a les escoles de nens i nenes d'aquella població, baix el tipu de 16.711'46 pessetes.

El Centre d'Unió Republicana d'aquesta ciutat ha organitzat un curs de conferències d'interès general, a càrrec dels senyors Pere Domingo, Ventosa i Roig, Carlos Rahola, Laureà Dalmau, Ricard Giralt, Emili Blanch i Artur Vinardell.

La primera d'aquestes conferències tindrà lloc en el saló biblioteca del Centre d'Unió Republicana, avui dissabte, a les deu de la vetlla, i anirà a càrrec del publicista gironí senyor Carles Rahola, president de l'Ateneu de Girona, sobre "Els herois de la llibertat a les comarques de Girona", a propòsit d'un llibre inèdit proper a publicar-se.

L'Alcalde de Figueres senyor Pujolà, va sotmetre a acord del Consistori, la necessitat i conveniència d'edificar la nova Casa de la Ciutat en la Plaça de la República, encarregant a l'arquitecte municipal que presenti en forma tota la documentació necessària i pressupostos per a la tramitació de l'expedient d'execució d'obres de la futura Casa Ajuntament de Figueres.

El nou cens electoral de Torroella de Montgrí dona el número de 2.380 electors. L'anterior, sense el vot femení, era de 1.151.

Ha cessat en el càrrec de secretari judicial del districte de Puigcerdà per passar a ocupar la del Jutjat de Martoró, el senyor Miquel Serrano. La Gasetta publica una disposició nomenant per a substituir-lo el senyor Josep Lasaleta Cánovas.

L'Institut de segona ensenyança d'aquesta ciutat, anuncia que els alumnes que desitgin ésser examinats en la propera convocatòria de juny no sol·licitin per tot el present mes.

L'Alcaldia de Sta. Cristina d'Aro ha acordat construir un cementiri muni-

cipal que serveixi per als pobles de Sta. Cristina, Solius i Bell-lloc.

Es diu que l'Ajuntament d'Olot té el propòsit de contractar amb un establiment bancari, un emprèstit d'un milió de pessetes per a continuar les obres municipals.

Ha estat nomenat notari de Besalú, el senyor Francesc Lluch i Puig.

Aquesta setmana han començat les obres per a la seva terminació definitiva de la carretera de Blanes a l'estació.

S'està organitzant a Olot una gran expedició a Sant Martí del Canigó, que tindrà lloc el dia en què serà emplaçada en aquell monestir la campana "La Martina".

D'acord amb el bisbe de Perpinyà i el Consistori dels Jocs Florals de Barcelona, organitzarà l'expedició d'aquella ciutat el "Casal Català".

S'assegura que definitivament, pel dia 21 del corrent mes, començaran a Blanes les obres de construcció d'aquell port.

Es rumoreja que el dia 16 del present mes el diputat senyor Gil Robles i el senyor Valiente, vindran a aquesta ciutat a donar una conferència pública.

La setmana passada foren hostes de Girona els senyors Josep Mateu, ex governador i el senyor Joan Pich i Pon, per a preparar la visita que el senyor Lerroux efectuarà a aquesta ciutat, amb motiu de celebrar diferents actes polítics, per a la segona quinzena d'abril.

A l'edat de 73 anys ha mort en la nostra ciutat, l'acreditat comerciant senyor Joan Perich i Garriga, pare del nostre amic senyor Salvador Perich.

A la família del difunt fem present de les nostres condolences.

Ha mort a Barcelona la distingida dama senyora Francesca Mas de Xexàs i Belza, vídua de Vall-llosera, tia política del nostre distingit amic senyor Claudi Ametlla, governador civil de Girona.

Rebi la família l'expressió del nostre condol.

L'Ajuntament de Figueres ha rebut una comunicació del Ministeri de la Governació concedint 20.000 pessetes per a obres de pavimentació. El mateix Ajuntament havia demanat 370 mil pessetes per a diverses obres a fi de donar treball als obrers parats.

Per al dia 14, aniversari de la proclamació de la República, s'anuncia l'aparició a La Bisbal d'un nou setmanari. Es titularà "Ciudadania" i serà el portaveu de les esquerres.

La Gazeta publica una ordre del Ministeri del Treball, anul·lant l'anterior de 26 de gener i es disposa que els empleats i obrers del Ferrocarril de Ripoll a Puigcerdà, quedin adscrits a la jurisdicció del Jurat Mixte de Ferrocarrils del Nord, amb residència a Madrid.

L'Ajuntament de Sant Hilari Sacalm, ha acordat adquirir al preu de 4.000 pessetes, tots els terrenys propietat de don Jaume Terrats Roca, per a convertir-los en camps d'esport.

Avui surt el primer número de "La Rambla de Girona", quinzenal humorístic.

El saludem a l'avançada.

Vulgarització del Reglament de futbol

IV

Parlarem avui del Free-kik, que traduït a la nostra parla vol dir "cop franc".

La majoria d'aficionats, creuen que el Free-kik, solament pot produir-se dintre les àrees de defensa de porter, i partint d'aquest supòsit, donen per cert que totes les faltes comeses dintre aquestes àrees — excluint la nomenada penal — són castigades amb Free-kik, i que no poden convertir-se en gol, si són tirades directament dintre el marc.

Es un error que cal desfer, perquè el Free-kik, es produeix a totes les parts del camp.

Quan un jugador toca intencionadament la pilota amb les mans — gems, — o quan fa una càrrega illegal —faut—, l'àrbitre castiga a l'equip que fa el mancamet amb un cop franc o sia Free-kik. Queda doncs ben clar que la falta comesa és gems o faut, però que el càstic és un Free-kik, i per tant, serà o no vàlid el gol aconseguit per cop franc segons la falta que hagi motivat aquest.

Per a que un cop franc pugui convertir-se directament en gol, cal que aquest hagi estat concedit per infracció de la regla 9 i 10, que sintetitzarem així.

Fer una traveta a un contrari.
 Donar cosses intencionadament a un adversari.

Ajupir-se davant o darrera d'un contrari per tal de fer-lo caure.

Saltar sobre un contrari.
 Tocar la pilota amb les mans, excepte del porter en la seva àrea.

Agafar un adversari.
 Empènyer amb les mans o braços.

Carregar per l'espatlla, sempre que no dificulti l'actuació del contrari.

Carregar violentment o carregar dos contra un.

Donar cops amb les mans.

Cal tenir en compte, que l'àrbitre per poguer penalitzar aquestes faltes, cal que consideri que sien fetes intencionadament.

Totes aquestes faltes comeses dintre l'àrea de porter o defensa, per l'equip defensiu, seran castigades amb un penal, no obstant si l'àrbitre considera que el joc que fa un jugador és perillós, encara que arribi a consumir-se la jugada, pot castigar a l'equip d'aquest jugador amb un cop franc sigui o no dintre l'àrea de defensa.

Explicarem alguns casos que es produeix el cop franc i que el gol no és vàlid entrat directament.

Al començar una partida, a l'executar una falta: o al posar la pilota en joc per haver sortit aquesta del camp, si el jugador que inicia el joc la toca per segona vegada sense que cap altre jugador l'hagi tocat.

Que el porter faci més de quatre passes amb la pilota a les mans sense tocar-la a terra.

Que el porter faci joc perillós pels

davanters contraris o retengui llargament la pilota.

Tampoc és vàlid el gol aconseguit amb el producte d'un aut mal executat.

Es considerarà cop franc, amb els mateixos efectes que els anteriors, l'acció de tirar un kik, tan si la pilota entra directament en un marc o altre.

En canvi el "corner" entrat directament és gol.

Remarquem que l'àrbitre té de tenir en compte que solament ha de castigar les faltes fetes intencionadament per un jugador i que perjudiquin a l'equip contrari d'aquest. Si un jugador toca la pilota amb les mans intencionadament i desviant-la va a parar als peus d'un contrari que per la seva situació li permet jugar-la amb avantatge per al se uequip, l'àrbitre no podrà tocar aquesta falta, perquè en comptes de beneficiar l'equip perjudicat, al parar el joc i permetre la col·locació voluntària dels jugadors encara els perjudica més que deixant de tocar el gems.

LLUIS BOTA I VILLA

El diumenge esportiu

Per a demà està anunciada la visita del Júpiter per a competir a l'Estadi amb el "Girona F. C." en partit de campionat "Trofeu Generalitat".

Si tenim en compte que aquesta competició ve desgranant-se, d'una forma tan igualada, ja que dels quatre equips que hi prenen part, els tres capdavanters solament els separa un sol punt del primer lloc, cada partit ve avalat per un llarg marge d'interès i entusiasme per aconseguir sortir-ne vencedor.

Altrament, degut als factors que ja ens són malauradament coneguts, els quals fan difícil tota tentativa per part del Girona a pendre part en competicions de primera categoria. Es de creure que els representants del nostre futbol, si no els hi es factible conquerir un primer lloc en la classificació, procuraran quan menys, oposar una forta resistència que els faci dignes d'aquest campionat.

Llengua pròpia, esperit propi, cultura pròpia constitueixen el gran fet nacional. Catalunya té aquests senyals inequívocs. Catalunya és nació. ¿Què hi fa que els textos oficials li diguin regió de la nació espanyola? Una Constitució i un Estatut duren anys. La cultura i l'esperit i la llengua d'una nació duren segles.

ROVIRA I VIRGILI

que temps hi haurà per la contradicció i la divergència.

Sols així triomfarà la voluntat de Catalunya; sols l'unitat solidada fecundarà el triomf; sols l'acció conjunta permetrà sortejar i superar el contratemps si arriba.

Solidaritat! Solidaritat!

UNES XIFRES

L'informe B de la comissió de tècnics catalans, ens ofereix una visió sintètica del que representa l'Estatut de Catalunya, traduït en xifres d'ingressos i despeses que dels pressupostos d'Estat passaran al de la Generalitat. Per a divulgar aquest punt capital, reproduïm les xifres establertes, a base de promig dels exercicis de quatre anys, o sigui dels exercicis de 1927 a 1930.

El promig dels ingressos líquids a cedir per l'Estat anyalment a la hisenda de la Catalunya autònoma, és de 119.406.110'12 pessetes

El promig de les despeses a càrrec de la Generalitat per atendre els serveis cedits per l'Estat, sempre segons l'Estatut aprovat en plebiscit, és a l'any de 92.039.288'16 pessetes

Diferència a favor dels ingressos 27.316.821'93 pessetes

El càlcul estatutari no és doncs cap expropiació al fisc, ni menys un somni d'illusos. Votàrem una cosa coordinada i plena de realitat, i aquesta persuasió ens reconforta i ens confirma la bondat de la llei que s'ha donat el poble català.

Demés d'una insuperable voluntat democràtica, l'Estatut és una fórmula jurídica-política viable, raonada i solucionadora d'un plec secular que no més pot resoldre una concòrdia liberal i justa entre dos pobles.

CONSTATAcions

Contra el que molts patriotes lamenten, nosaltres creiem que mai s'havia arribat a un tan elevat nivell en la catalanització del poble. Hem sortejat una sèrie d'obstacles propis ens permet fer més planer i ràpid el i agens, i hem arribat a un lloc que camí que s'obre en perspectiva.

L'avant-sala del triomf d'un poble en la lluita per l'íntegre recobriment de la seva ànima i dels seus drets, és la possessió de la llengua, no pas a través d'un procés de violència, sinó a través d'un procés evolutiu, progressiu, de l'imperi natural, tot natural, de l'ús idiomàtic.

Així hem de constatar el fet de que el català s'utilitza sense gaires oposicions, sense gaires excepcions en llocs on no s'havia emprat mai encara. Així hem de constatar que l'ús del català ja deixa de considerar-se com un fet polític diferencial, per a ésser un fet normal dintre el nostre costumari de relació.

Després de guanyada aquesta batalla d'extensió o d'ambient, la batalla de l'intensitat i de la perfecció lingüística, serà una conseqüència obligada per la lògica que presideix la vida.

Arà mateix hem vist en el local de la "Alianza republicana" de la Plaça de la Independència, una pissarra anunciant un ball, redactada en català; és la primera vegada que això hem vist en aquell casal de tan lamentables antecedents.

No cal dir que ho fem constar amb satisfacció.

Costa poc de donar a la multitud una bandera; com més llampant i més virolada més seguidors tindrà. Però si el canvi de bandera no és un canvi d'esperit, què val?

NICOLAU D'OLWER

Mirador esportiu

El match Girona-Irún

El dilluns de Pasqua va disputar-se l'encontre entre els equips Girona i Irún, en el nostre camp d'esports amb gran solemnitat. Solament fallà el gran Gamborena per causes ben conegudes.

Amb gran espectacularitat tirà el kik-off el fill del Governador civil Sr. Claudi Ametlla, donant del magnífic trofeu que es disputava.

L'assistència de públic fou nombrosa i en sortí complaguda, puix que el Girona degudament reforçat posà tot el seu entusiasme en la lluita, tota vegada que d'ell depenia que els aficionats gironins poguessin fruit d'una gran jornada futbolística. Així fou i tinguérem ocasió d'admirar un magnífic match en el qual abundaren les bones jugades i per sobre de tot imperà la netedat en el joc cosa sempre lloable en competicions esportives.

Es diu que les 3.000 pessetes que ascendiren els gastos de l'Irún junt amb d'altres 1.000 pessetes més, foren abastament aconseguides. Amb veritable goig celebrem que si esportivament el "Girona F. C." aconseguí una gran tarda, també aconseguí un èxit de taquilla.

Amb el resultat d'empat a dos gols acabà l'encontre, adjudicant-se el Girona la copa cedida per el Sr. Ametlla per un major nombre de corners.

Abans d'acabar aquestes ratlles volem agrair a jugadors i directius del "Girona F. C." i a la afició gironina en general que fessin possible que tingués lloc a Girona una gran jornada que mobilitzà tots els esportius i de la qual n'esguardarem un bell record.

★

La segona-volta ciclista a Mallorca,

l'acaba la guàrdia civil

Fou en l'any 1913 que tingué lloc a Mallorca la primera volta ciclista, amb una vintena — aproximadament — de participants.

Ha calgut esperar dinou anys per a celebrar la segona, i no podem dissimular el nostre pessimisme en ço que afecta a l'èxit de la prova.

El ciclisme, és un dels pocs esports que aconsegueix mantenir l'entusiasme constant als seus aficionats — per un igual... — els que poden, i els que no poden per diverses causes seguir de prop les alternatives d'una prova de diverses etapes. Per això, per a què ens interessi una cursa ciclista no cal que es corri a casa nostra, solament fa falta que algun dels nostres valors més autèntics hi prenguin part per a ésser comentada i seguida amb el màxim d'interès.

Per ésser força interessant una prova de fons en carretera és indispensable — entre altres coses — que el seu itinerari, amb els punts de sortida i els seus finals d'etapa reunixin immillorables condicions d'emplaçament, a l'ensenyar que deu evitar-se passar diverses vegades pels mateixos llocs. Que la quantitat de participants tant nacionals com estrangers, sigui el més nodrit possible.

En la segona volta a Mallorca han fallat un a un tots aquests detalls. N'hi ha prou de dir que solament una dotzena escassa de corredors locals, prengueren la sortida.

Els "forfaits" foren importants; àdhuc fallà un dels actors d'aquesta lamentable volta, el "Bulla" de Manacor que junt amb Flaquer, l'as de Artà, mantenien tot l'interès de la prova.

Amb aquestes perspectives comença la primera etapa i seguí la segona i última. Els de Manacor, mancats del seu idol — per patir d'un atac gripal — en cercaren un altre i aquest fou el brillant rutier Nicolau de Llorito.

Una carrera que esportivament tenia ja, un interès molt relatiu, aconseguí entusiasmar... l'afició Balear, descendint a una rivalitat de dues comarques.

Una de les tantes coses sorprenents

que passaren en el recorregut d'aquesta caravana ciclista fou el d'haver de canviar en una de les etapes l'itinerari per haver llaurat cent metres de carretera.

Per fi, Nicolau i Flaquer, els dos líders, arribaren al Velòdrom final de la volta; Flaquer tingué de recuperar nou segons; Nicolau continua essent la sombra eterna del seu adversari; en la segona volta van junts; en l'última i amb un formidable sprint Nicolau va a passar quan una branca de grans dimensions s'interposa al pas de la roda...

Nicolau és tret a pes de braços... per ésser auxiliat, mentre el Velòdrom es converteix en un camp de batalla — ben poc esportiva — amb la cooperació dels sables de la guàrdia civil.

Senyors! ha acabat la segona volta ciclista a Mallorca.

★

TROFEU GENERALITAT

Resultat dels partits jugats la setmana passada

Júpiter-Badalona, 0-2.
 Girona-Martinenc, (ajornat).

Puntuacions

	Partits					Gols				
	J	G	E	P	F	C	P	F	C	P
Badalona	5	3	1	1	11	7	7	1	1	1
Martinenc	4	3	0	1	12	5	6	1	1	1
Júpiter	5	2	1	2	11	8	5	1	1	1
Girona	4	0	0	4	4	18	0	1	1	1

★

Un nou torneig regional?

En període d'organització està un torneig per a prendre-hi part els clubs catalans que no deuen jugar la promoció, i alguns de primera categoria.

Copa Llevant, serà el nom d'aquest torneig i reunirà els clubs Badalona, Sant Andreu, Ripollé, Granollers i probablement Júpiter i Girona.

★

Campionat amateur de Girona

Últims resultats

C. D. Farnés-U. S. Figueres, 2-8.

Classificació

U. S. Figueres	3	3	0	0	9	5	6
C. D. Farnés	4	1	1	2	8	11	3
C. D. Cassà	3	0	1	2	2	5	1

★

El campionat provincial de Girona

A remarcar la desfeta del Santa Coloma davant del Figueres el passat diumenge, resultat anormal si tenim en compte que el primer partit el Farnés va sortir-ne victoriós.

Però passa que si hom es fixa massa, en els diferents resultats que esdevenen durant el campionat gironí, acaba rodant-li el cap. Aquests equips amateurs durant llur campionat, canvien de jugadors massa sovint i finixen el campionat sense haver aconseguit reunir un equip ben començat — cosa indispensable en futbol — demés pateixen sovintment de ràpides pujes i baixes de moral que els són fatals.

E. M. MARTI

El liberalisme concebeix la llibertat no com un do natural, sinó com un mitjà de desenrotllor. Els homes no neixen lliures, sinó que n'esdevenen, i es conserven lliures en tant que mantenen activa i vigilant llur autonomia; en tant que exerciten constantment llur llibertat.

BOSSELLI

Gràfiques DARIUS RAHOLA. — Girona

VIBRACIÓ

SETMANARI CATALANISTA REPUBLICÀ

El senyor ..... que

viu a ..... carrer de .....

es subscriu al periòdic.

(data) .....

EL SUBSCRIPTOR.

Senyor Administrador de "Vibració" - Força, 6, baixos. - GIRONA